

3 ся. И просѣхъ да склони на исканіе-то
имъ противъ него за да го проводи въ
Иерусалимъ; а тѣ правѣхъ засаждъ на
4 шить-тъ да го убійтъ. Фестъ обаче от-
говори, Павелъ да стои запрѣтъ въ Ке-
саріѣ, и самъ той скоро ще трѣгне за
5 тамъ. За това, които могатъ отъ васъ,
рече, да слѣзатъ съ мене, и ако има
нѣщо въ тогоу чловѣка, да го обвинятъ.
6 И като прѣсѣдѣ между тѣхъ до десетина
дена, слѣзе въ Кесаріѣ, и на утринь-тъ
сѣдѣхъ на сѣдовеще-то, и повелѣ да до-
7 ведятъ Павла. И като дойде той обык-
лоу го Іудей-тъ които бѣхъ слѣзли отъ
Иерусалимъ, и нѣмашѣхъ противъ Павла
никого и тежки обвиненія, които не мо-
8 жяхъ да докажатъ; Понеже той ся о-
правдаваше: Че нито противъ законъ-тъ
Іудейскій, нито противъ храмъ-тъ, нито
противъ Кесаря съмъ сторилъ нѣкое прѣ-
9 стѣпленіе. Но Фестъ понеже искаше да
уоди на Іудей-тъ, отговори на Павла и
рече: *Ще ли да възлѣзешъ въ Іеруса-
лимъ и тамъ да ся сѣдиши за това прѣдъ
10 мене? И Павелъ рече: Азъ прѣдетоѣхъ на
Кесаревото сѣдовище, дѣто трѣба да ся
сѣдѣхъ. Не съмъ обидѣлъ въ ни о Іудей-тъ.
11 както и ты твърди добръ знаешъ. Защо-
то, ако не съмъ правъ, и съмъ сторилъ
нѣщо достойно за смъртъ, не бѣгамъ отъ
смъртъ-тъ; но ако имамъ нищо отъ това кое-
то мя тѣ обвиняватъ, никой не може да мя
прѣдаде на волѣ-тъ имъ; относямъ ся до
12 Кесаря. Тогази Фестъ, като ся поразгово-
ри събъ съвѣтъ-тъ, отговори: Огнесѣ ся
си съ Кесаря, при Кесаря ще идешъ.
13 И отъ какъ ся минахъ нѣколко дена,
царь Агриппа и Верникія дойдохъ въ Ке-
саріѣ да поздравятъ Феста. И като ся
бавихъ тамо доста врѣме, Фестъ споме-
нхъ на царя за Павловъ-тъ работъ, и
рече: *Има нѣкой си чловѣкъ оставенъ
15 отъ Феликса въ оковы. *За когото, ко-
гато бѣхъ въ Іерусалимъ, прѣвосвящен-
ника-тъ и старѣйшины-тъ Іудейскы дадо-
хъ ми жалобъ, и искахъ да го осѣдѣхъ;
16 *На които отговорихъ че Римляни-тъ нѣ-
матъ обычай да прѣдаватъ нѣкого чло-
вѣка на смъртъ докль обвиняемый-тъ нѣ-
ма обвинители-тъ си на лице, и му ся не
дозволи да ся оправдае за обвиненіе-то.
17 И тѣй, когато дойдохъ тѣ тука съ мене
наедно. *безъ забавъ на другий тѣ день
сѣдѣхъ на сѣдовище-то и заповѣдахъ
18 да донедътъ чловѣкъ-тъ: За когото об-
винители-тъ му като застаняхъ, не на-
несохъ никое таковы обвиненіе каквото

19 азъ прѣдполагахъ; *Но имамъ противъ
него нѣкаквы разыскванія за тѣхны-тъ
си вѣруванія, и зарадъ нѣкого си Іисуса
който былъ умрѣлъ, за когото Павелъ
20 казуваше че е живъ. И азъ понеже бѣхъ
въ недоумѣніе за едно такова разыска-
ніе, казувахъ ако ще да иде въ Іеруса-
21 лимъ, и тамо да ся сѣди за това. Но
понеже Павелъ поиска да го оставѣхъ за
сѣдѣ-тъ на Августа Кесаря, повелѣхъ
да го вардятъ докль да го испратѣхъ при
22 Кесаря. Тогазы *Агриппа рече Фесту: И-
щѣше ми ся и мене да чуѣхъ тогоу чло-
вѣка. И той рече: Угрѣ щешъ го чу.
23 И тѣй на утринь-тъ, когато Агриппа
и Верникія дойдохъ съ голѣмо велико-
лѣпіе, и влѣзохъ на сѣдовещи-тъ стаѣхъ
съ тысящници-тъ и съ отличны-тъ мажѣ
на града, заповѣда Фестъ и доведохъ Па-
24 вла. Тогазы казува Фестъ: Царю Агрип-
по, и всицы които присѣтуете тука
съ насъ, гледате тогоу, за когото *всѣ-
ко-то множество Іудейско ми говорихъ,
и въ Іерусалимъ и тука, и крѣстѣхъ че
25 *той не трѣбува вече да е живъ. Но азъ,
понеже разбрахъ че *не е сторилъ нищо
достойно за смъртъ, *и самъ той ся от-
несе до Августа Кесаря, рѣшихъ да го
26 проводѣхъ. За когото нѣмамъ нищо извѣ-
стно да пишъ на господаря си: за това
го изведохъ прѣдъ васъ, и нарочно прѣдъ
тебе, царю Агриппо, за да стане испытаніе-
то му и да имамъ що да пишъ.
27 Защото ми ся вижда беспѣтно, като про-
важдамъ вързанъ чловѣкъ, да не забѣ-
лѣжъ и обвиненія-та противъ него.

ГЛАВА 26.

1 И Агриппа рече Павлу: Имашъ дозволе-
ніе да говориши самъ за себе си. Тогазы
Павелъ прострѣ рѣжъ и начинъ да го-
2 ворѣ за оправданіе-то си: Честитъ счи-
тамъ себе си, царю Агриппо, като имамъ
прѣдъ тебе днесъ да ся оправдайъ за вси-
3 ко за което мя Іудей-тъ обвиняватъ. А
найвече понеже знаѣхъ че си вѣждъ на
всичкы-тъ обычаи и разыскванія Іудей-
скы; за това молѣхъ ти ся да мя послу-
4 шашъ търпѣливо. Мой-тъ оше отъ мла-
достъ-тъ ми животъ, който проминѣхъ
отъ начало между народъ-тъ си въ Іе-
русалимъ, всицы-тъ Іудей го знаѣтъ;
5 Понеже мя знаѣхъ отъ начало. (ако бы
щѣли да засвидѣтелствувать.) че *споредъ
най точно-то ученіе на нашъ-тъ вѣржъ
6 живѣхъ Фарисей. *И сега прѣдетоѣхъ на
сѣдъ за *надеждъ-тъ на обѣщаніе-то,

б Гл. 23; 12, 15.
в Гл. 14; 11 Ст. 18.
г Мар. 15; 3. Луц. 23; 2, 10.
д Гл. 21; 5, 13.
е Гл. 6; 13 21; 12 28; 17.
ж Гл. 21; 27.
з Ст. 20.
и Ст. 25. Гл. 18; 11, 23; 29.

26; 31
и Гл. 26; 32 28; 19.
і Гл. 24; 27.
к Ст. 2, 3.
л Ст. 4, 5.
м Ст. 6.
н Гл. 18; 15, 23; 29.
о Вижъ Гл. 9; 15.

п Ст. 2, 3, 7.
р Гл. 22; 22.
с Гл. 23; 9, 29, 26; 31.
т Ст. 11, 12.
а Гл. 22; 3, 23; 6, 24; 15, 21, Филип. 3; 5.
б Гл. 23; 6.

в Быт. 3; 15, 22; 18, 26; 4, 49; 10 Втор. 18; 15 2 Цар. 7; 12 Псал. 132; 11. Иса. 4; 2, 7; 11, 9, 6 40; 10. Іер. 23; 5 33; 14, 15, 16. Іез. 31; 23 37; 24 Дан. 9; 21. Мхх. 7; 20 Гл. 13; 32. Рим. 15; 8 Тат. 2; 13.